

האם יש ענין בזמן המקדש לבייש את המביא חטאת

אין לביישו.

מקורות:

לענין אם מביישים את המביא חטאת עי' בסוטה לב ע"ב שלא חלקה התורה מקום לחטאת שלא לבייש את החוטא ומזה למדו שהתפילה בלחש (וגם אם נימא דילפי לה מקראי בברכות לא ע"א מ"מ י"ל דר"ש ששיטתו דדריש טעמא דקרא ומ"מ הלשון בסוטה שם משמע דמקראי יליף לה וי"ל מפני מה תקנו בתפילת חובה דרבנן שלנו דשמונ"ע שלנו).

ועי"ש ברש"י שהוא משום וידוי שבתפילה, ועי' עוד ביומא פו וברש"י שם שיש בזה חילול ה' לפרסם שיש חוטא גם אם החוטא עצמו מוחל על כבודו.

ואמנם לגבי חטאת ע"ז מצינו שמביישים שמביא שעירה (עי' בגמ' שם), אבל מבואר גמ' שם ששם אדרבה יש ענין שיתבייש, ועי' במאירי בסוטה שם דבחטאת ע"ז מחמת שהוא דין מיוחד מגודל חטאו יש לביישו.

וכן מצינו והרגת את הבהמה ואמרי' בסנהדרין משום קלון החוטא שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו וכו' אם כך חס הקב"ה וכו' וכה"ג באתון בלעם (עי' תנחומא ורש"י פ' חוקת).

ומיהו מצינו בכמה מקומות שתקנו לבייש את הפושעים, עי' בפסחים פא ע"ב א"ר יוסי בר חנינא כדי לביישן, ושם בדף פב ע"א ראש המעמד היה מעמיד את הטמאין על שער המזרח וכו' אמר רב יוסף כדי לביישן, ונראה דבמקום שיש תועלת ברורה לבייש כדי למנוע אחרים מלעשות החטא לא חשו לזה, וכן בכמה מקומות בתורה נזכר לפרסם העונש למען ישמעו ויראו וכדתנן ממתנין עד הרגל וכו', ויש לציין מענין לענין לדברי הפוסקים (ורחבתי בזה בתשובה אחרת) דהחוטא בפני רבים אפשר לביישו בפני הרבים למחות בו באופנים המותרים.

